

مقام معظم رهبری:

ملت ایران قوی‌تر از ۴۰ سال قبل و دشمنان آن ضعیف‌تر شده‌اند

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: در سالروز ولادت با سعادت ام‌الانمه حضرت فاطمه زهرا سلام‌الله‌علیها، فضای حسینه امام خمینی(ره) معطر به عطر فضائل و مناقب آن بانوی بزرگ اسلام بود و جمعی از ذاکران اهل‌بیت...

صفحه ۶

چهارشنبه ۸ اسفند ۱۳۹۷ ۲۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۰ ۲۷ فوریه ۲۰۱۹

تنترها

جنگ نیابتی آمریکا و چین، ۳۵ کشور را به جنوب شرقی‌ترین نقطه ایران کشاند

چابهار بخشی از یک بازی بزرگ

صفحه ۵

چالش انتصاب مدیران از سوی نمایندگان مجلس

صفحه ۶

آغاز تنش با انتخاب مربی مرد برای زنان

عجیب و غریب مثل فوتسال زنان

صفحه ۱۴

تاریخ ظلمانی را در آفتاب پهن کنیم

یادداشتی از جواد مجابی

صفحه ۸

رفع تبعیض، راه‌گشای آزادی و دموکراسی

فریدون مجلسی

صفحه آخر

راه درستی برای فیلم‌سازان کوتاه انتخاب کنیم

گفت‌وگو با شهرام مکرری

صفحه ۱۰

حرف اول

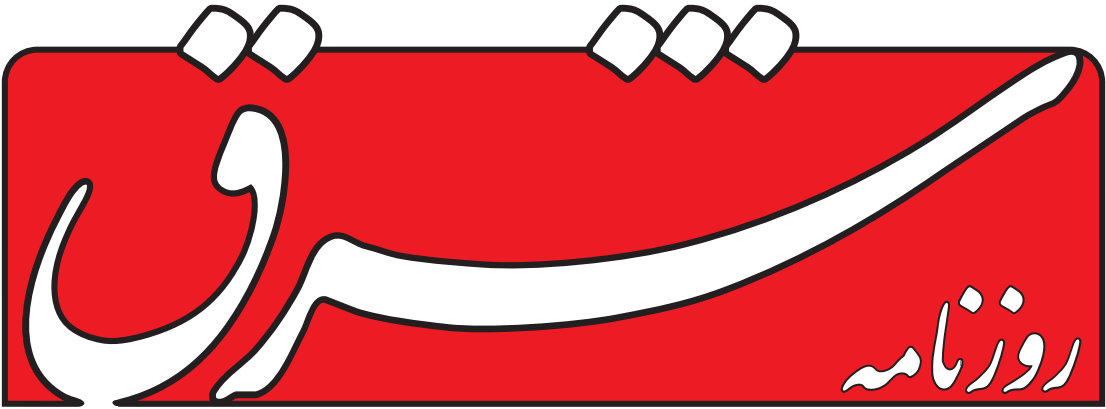
استعفایی که غیرمنتظره نبود

کوروش احمدی - کارشناس روابط بین‌الملل

استعفای ظریف در شامگاه دوشنبه غافلگیرکننده بود، اما غیرمنتظره نبود. غافلگیرکننده بود، چراکه برنامه کاری او در روز دوشنبه هیچ نشانی از کسی گذرانده و مهم‌تر اینکه در عصر همان روز طرحی برای سامان‌دادن به یک امر داخلی در وزارت خارجه ارائه داده و به نظرخواهی همکاران گذاشته بود. اما غیرمنتظره نبود، چراکه در هفته‌های گذشته نشانه‌های «به‌ستوه‌امدن» واقعا در گفته‌ها و چهره او هویدا بود؛ آنکه که در مجمع تشخیص مصلحت

شاهد بحث ظاهرا نافرجام در مورد FATF بود و نیز آن‌گاه که گفت: «نگرانی ما بیشتر بابت خنجرهایی بود که از پشت می‌خوردیم، در برابر فشارهای داخلی واقعا به ستوه آمده‌ایم». او زمانی ناچار به استعفا شد که احساس کرد اعتبارش به‌عنوان وزیر خارجه جمهوری اسلامی زیر سؤال رفته و با ادامه کار در این سمت نه‌تنها ممکن است دیگر توانمند نشنا اثر باشد، بلکه ادامه این وضع موجب خوار شدن کشور و وهن وزارت خارجه نیز باشد و این یعنی پایبندی به اصول و تلاش برای حفظ احترام و شان یکی از ارکان حاکمیتی مهم جمهوری اسلامی و به گفته خودش تلنگری برای بازگرداندن وزارت خارجه به جایگاه قانونی‌اش در هدایت سیاست خارجی کشور. من با شناسختی که از دکتر ظریف دارم که حاصل سال‌ها همکاری نزدیک با اوست، تردید ندارم که تصمیم او به استعفا قبل از اینکه با هدف ابراز نارضایتی و احیاناً اعتراض بوده باشد، اقدامی بود به قصد کشودن راه برای اصلاح امور. به این معنی که او خواست کنار برود و اجازه بدهد تا کسی که هم در معنی و هم در شکل بتواند وزیر خارجه باشد، عهده‌دار امور شود و از این طریق به این دوگانگی آسیب‌زا خاتمه داده شود. وزیر خارجه نمی‌تواند تنها وزیر خارجه فلان یا بهمان بخش از دنیا باشد و به فلان یا بهمان بخش از دنیا کاری نداشته باشد؛ چراکه امور بین‌المللی و سیاست خارجی کشورها از هم قابل تفکیک نیستند، به‌علاوه، مسئولیت و اختیار باید ملازم یکدیگر باشند. ظریف نمی‌تواند تماماً مسئول باشد و تماماً بی‌اختیار. وزیر خارجه نمی‌تواند تنها به امور مثلا تروژ، سنگاپور، شیلی و مانند اینها بپردازد و از امور محوری سیاست خارجی کشور برکنار باشد، چراکه این بدون آن و آن بدون این راه به جایی نمی‌برد.

ادامه در صفحه ۲

رئیس‌جمهوری:

کشور را نمی‌شود دست‌ده، بیست نفر داد

صفحه ۱۵

واکنش‌های مقامات به استعفای وزیر امور خارجه

سکان وزارت بدون وزیر

روحانی هنوز واکنشی به استعفا نشان نداده است

مطهری: جایگزینی در حد ظریف نذاریم

نامه ۱۳۵ نماینده در حمایت از ظریف

نتانیاهو: از دست ظریف راحت شدیم

روح‌الله حسینیان: خوشحالمیم

۶۷ ماه هجمه

صفحه ۳، ۲

وزیر اطلاعات:

رئیس‌جمهور نجابت می‌کند و برخی مسائل را نمی‌گوید

گروه سیاست: پنجمین جلسه شورای اداری استانداری تهران صبح دیروز در محل استانداری در حالی برگزار شد که وزیر اطلاعات به موضوعات مهمی در خصوص تحریرها، عملکرد دولت و نیز تلویحا برخی از کارشکنی‌ها اشاره کرد...

صفحه ۱۵

سال شانزدهم ۳۳۷۷ شماره ۱۶ صفحه ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

«نه» به استعفای ظریف

محمدتقی فاضل‌میبیدی

کشور گرفتار چالش‌های سیاسی است و در این شرایط استعفای دکتر ظریف می‌تواند به‌منابه یک شوک، شرایط را دشوارتر و افق تعاملات سیاسی با جهان را مبهم کند. آن‌طور که رئیس‌جمهور روز گذشته در سخنان خود اعلام کرد، احتمالا او هم موافق استعفا نیست و نباید استعفای وزیر خارجه را بپذیرد. دیپلمات باسابقه‌ای که حاصل دیپلماسی ایران در سال‌های پس از انقلاب است و برای سربلندی کشور بی‌وقفه تلاش کرده و کشور را از انزوای سیاسی که بر اثر سیاست‌های غلط دولت‌های نهم و دهم ایجاد شده، به در آورده و سایه شوم تحریم‌های هسته‌ای را از سر ایران برداشته، به این امید که در برابر افراتیون داخل و خارج از منافع ملی صیانت کند، نباید از عرصه سیاست کنار برود. هرچند کار برای ظریف در شرایط فعلی منطقه و جهان و با وجود برخی ناهماهنگی‌های داخلی بسیار سخت و دشوار است و سیاست‌های موازی راه را برای دولت ناهموار کرده؛ اما چاره‌ای جز مدیریت شرایط موجود نیست. نباید فرصتی فراهم کرد تا کسانی که دلشان برای منافع و مصالح ملی نمی‌سوزد، جشن بگیرند. آنان همسو با برخی سیاسیون آمریکا و اسرائیل خوشحالی می‌کنند و به دلیل اینکه چوب لای چرخ وزارت خارجه گذاشتن آنان به ثمر نشسته، برای خود پیروزی متصور هستند. باید دانست رفتن وزیری که کارشناسانه و عاقلانه عمل می‌کرد، جای خوشحالی برای هیچ ایرانی بالنصاف باقی نمی‌گذارد. هدف همه نیروهای حامی منافع ایران در شرایط موجود، باید غلبه مدیریت دیپلماسی بر سایر شیوه‌ها باشد. راه نجات کشور از مشکلات امروز، جز از مسیر مذاکره و راه‌حل دیپلماتیک نمی‌گذرد. باید قدر ظریف را شناخت و تلاش‌های او را در همه سال‌هایی که به‌عنوان فرزند ایران در وزارت خارجه در مسئولیت‌های مختلف خدمت کرده، مورد تمجید قرار داد. سیاست‌های افراطی جز زیان برای کشور و معیشت و آرامش مردم، دستاوردی ندارد. بی‌تردید از روزی که دکتر ظریف گام در عرصه مدیریت دیپلماسی ایران گذاشت، کسانی که همواره در فکر تابودی مصالح ملت ایران بودند، سعی کردند دیپلماسی او را از کار انداخته و آن را بی‌ثمر جلوه دهند. به نظر می‌رسد کسانی که در خارج از ایران در انتظار برهم‌خوردن شرایط نظام هستند، به‌ویژه افراتیون خارجی در تضعیف ظریف و سیاست خارجی تعامل‌گرایانه او بی‌تأثیر نبودند. شگفت اینکه درست در زمانی که دشمنان ایران در تمایب ارضی کشور در خارج از طریق تضعیف توافق تاریخی هسته‌ای برجام و اخلاص در مذاکرات فعلی با اتحادیه اروپا، شب و روز نمی‌شناسند، عده‌ای در داخل با آنان همسو عمل می‌کنند و با جعل اخبار و بی‌اختیار نشان‌دادن وزارت خارجه، به‌آنان آدرس غلط می‌دهند. روزی ظریف را محکوم می‌کردند که چرا برجام را پذیرفته است؛ درحالی‌که برجام تصمیم نظام بود و روزی که ایالات متحده از آن خارج شد، همواره با دولت از در چالش و نزاع در آمدند که چرا ترامپ از برجام خارج شد! اینها نشان‌دهنده این است که این دسته از مخالفان، جز تضعیف روش وزارت خارجه در دوران ظریف، هدفی نداشته و ندارند. آنها با هر نوع ادبیات و هر ابزاری وارد کارزار شدند، از برخی تریبون‌ها گرفته تا رسانه‌های پرنعدا در اختیار و صداوسیما. از روزی که بحث FATF مطرح شده و ایران برای ادامه معاملات بانکی نیازمند همراهی با تصمیمات جهانی است، باز هم مخالفان برجام در مقام مخالفت با پذیرش لوابیح چهارگانه گروه ویژه اقدام مالی برآمده‌اند، شکی وجود ندارد که لوابیح مد نظر گروه اقدام مالی، دارای پیشینه کارشناسی و عقلایی است. تحلیلگران، نخبگان و عقلای سیاسی کشور بر این عقیده‌اند که ایران با حفظ امنیت ملی خود می‌تواند این لوابح را بپذیرد.

ادامه در صفحه ۱۵

یادداشت

پس از توقیف «گردون»

خشنی نداشت.» او همچنین بر این نکته تأکید کرده که احتمالا وضعیت قوه قضائیه در زمان ریاست ابراهیم رئیسی بهتر خواهد بود. چنانچه علی یونس، وزیر اسبق اطلاعات نیز چنین نظری دارد. رویکرد سیدابراهیم رئیسی در قبال جریان‌ات فرهنگی، ناشران کتاب، رسانه‌ها و آثار روشنفکران سوآلی است که در چند ماه گذشته به اندازه پررنگ‌شدن نامش برای ریاست قوه، پررنگ شده است. خاطرات عباس معروفی در مواجهه با ابراهیم رئیسی به‌عنوان دادستان تهران شاید برای خیلی از اهالی فرهنگ و رسانه تکراری باشد؛ اما با توجه به شایعات این روزها خواندنی است. عباس معروفی، یکی از نویسندگان مشهور کشور و مدیر مجله ادبی «گردون» است که در نخستین سال‌های دهه ۷۰ توقیف آن بازتاب فراوانی در محافل داخلی و خارجی داشت. برای امانت‌داری بخشی از گفت‌وگوی او با نشریه ادبی «الفبا» در شرح ماجرای دیدار خود با سیدابراهیم رئیسی را برایتان می‌آورم: «سرانجام روز ۱۹ آذر ۱۳۷۰، بازجوییم حکم توقیف موقت گردون را به دستم داد. از آنجا مستقیما به اداره مطبوعات ارشاد رفتم و آقای مدیرکل گفت که کاری از دستش ساخته نیست. بعد به شرکت تعاونی مطبوعات رفتم و برای اولین بار با محسن سازگارا، مدیرعامل شرکت تعاونی مطبوعات آشنا شدم. او آن روز خیلی با من حرف زد و گفت که باید تلاش کنیم تا این حکم را بشکنیم. از یک سو او می‌دوید، از سویی حمید مصدق و از سوی دیگر خدوم. یکی از غم‌انگیزترین دوره‌های زندگی من همین ۱۸ ماه تعطیلی گردون بود که همه رفت‌وآمدها، تلفن‌ها و ارتباط‌هایم قطع شد. یکباره احساس کردم چقدر تنها شده‌ام. نمی‌دانستم چه خاکی به سرم بریزم. تنها سیمین بهبهانی هر روز به من تلفن می‌زد و دل‌داری‌ام می‌داد. نامه‌نگاری، ملاقات، دیدار و گفت‌وگو، هیچ‌کدام فایده‌ای نداشت؛ تا اینکه قاضی پرونده‌ام در دادستانی هم در آن زمان با مردم ملایم بود و اصلا روحیه

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

پایان دوره نفت با سقوط آزاد

این سقوط به چند شرکت بزرگ آمریکایی محدود نماند. پروژه‌های زیادی در بسیاری از کشورها، یکی پس از دیگری متوقف شدند. برای نمونه، چین تنها در سال ۲۰۱۷ یکگاوات ساخت بیش از صد نیروگاه برق زغال‌سنگی را لغو کرد. هند نیز در همان سال، برنامه ساخت چندین نیروگاه برق زغال‌سنگی با ظرفیت حدود ۱۴ یکگاوات را کنسل کرد. جالب است که دلیل اصلی این سقوط آزاد صنعت زغال‌سنگ، نه نگرانی‌های زیست‌محیطی از آلودگی‌های استفاده از زغال‌سنگ بلکه کاهش شدید قیمت برق تولیدی از منابع تجدیدپذیری مانند خورشید و باد است. بر اساس آمارهای معتبر بین‌المللی، هزینه تولید هر مگاوات‌ساعت برق خورشیدی با بادی در سال ۲۰۱۷ کمتر از نصف هزینه تولید همین میزان برق از زغال‌سنگ بوده است. کار به همین‌جا خاتمه نیافت؛ هزینه تولید برق خورشیدی و بادی بازم به تریخی فزاینده کاهش یافت. چنین کاهش هزینه تولید برق گزارش‌های نهادهای معتبر بین‌المللی در حوزه انرژی پیش‌بینی نشده بود. آن نهادها به دلایل مختلفی (ازجمله محافظه‌کاری یا منافع احتمالی)، نرخ کاهش هزینه تولید برق تجدیدپذیر را خطی پیش‌بینی کرده بودند؛ اما آنچه در عمل اتفاق افتاد، کاهش شدید و نمایی بود. کاهش هزینه تولید برق تجدیدپذیر به جایی رسید که در انتهای سال ۲۰۱۸، نه‌تنها سرمایه‌گذاری در ساخت واحدهای تولیدی جدید بلکه حتی ادامه حیات بسیاری از واحدهای موجود زغال‌سنگی نیز از نظر اقتصادی توجیه‌ناپذیر شد. به بیان ساده‌تر، هزینه ایجاد نیروگاه‌های تجدیدپذیر، از هزینه نگهداری نیروگاه‌های زغال‌سنگی کمتر شد. بنابراین توقف بهره‌برداری از واحدهای موجود زغال‌سنگی آغاز شد و به‌زودی شاهد توقف فعالیت دیگر نیروگاه‌های زغال‌سنگی و ورشکستگی مابقی شرکت‌های تولیدکننده زغال‌سنگ خواهیم بود. صنعت تولید زغال‌سنگ پس از ۱۵۰ سال رونق فزاینده، به‌محض از دست‌دادن توجیه اقتصادی خود، دچار سقوطی آزاد شد. ده‌ها هزار کارگر در طول زنجیره ارزش زغال‌سنگ بی‌کار شده و می‌شوند. صدها واحد صنعتی که با سرمایه‌گذاری فراوان شکل گرفته‌اند، از دور خارج می‌شوند. سرعت این تحولات باعث به‌هم‌ریختن قواعدی می‌شود که دهه‌ها ثبات داشته و سازوکارهای اجتماعی و فرهنگی ویژه خود را شکل داده است. این به‌هم‌ریختگی و به‌ویژه سرعت رخ‌دادن آن، پیامدهای اجتماعی فراوانی دارد. درحال حاضر چندین ایالت آمریکا با بی‌کاری گسترده کارکنان صنعت زغال‌سنگ درگیرند و این امر آخرین انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور را نیز تحت تأثیر قرار داد.

ادامه در صفحه ۴

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

با اندوه فراوان درگذشت پدر عزیز و مهربانمان آقای

موسی مهران

را به اطلاع اقوام، دوستان و آشنایان می‌رسانیم. مراسم یادبود آن زنده یاد در تاریخ جمعه ۱۰ اسفندماه از ساعت ۱۱/۳۰ صبح در مسجد جامع شهرک غرب واقع در فاز سوم شهرک غرب، خیابان حسن سیف برگزار می‌گردد.

کلنار مهران، امیرحسین مهران، جلال‌الدین جلالی، مریم پورملک، آریا مهران، مهران جلالی، نیکا مهران